

[Knud Kristensen.]

ønskeligt at knytte nogle Bemærkninger til Krøniken, inden den bliver alt for gammel.

Det er nemlig en helt forkert Fremstilling af Forholdene. For det første er det Udgifterne, som er afgørende baade for Skatter og Laan. Hvis Udgifterne er fastlagt, skal de dækkes enten gennem Skatter eller gennem Laan, jeg kan ikke se, at der gives nogen anden Vej. Derfor er det Udgifterne, som i dette Forhold er afgørende. Nu er det saadan, at Venstre ikke har stemt for alle Udgifterne, Venstre har endogsaa forhindret Regeringen i at afholde betydelige Udgifter, som de ellers vilde have afholdt, idet de har stillet Forslag derom. Hvor tit har Regeringspartierne ikke sagt, henvendt til Folk, der gerne vilde have Understøttelse og Tilskud fra Statens Side: Det er dette forkærdelige Landsting, det er disse Oppositionspartier, Venstre og Konservative, som har forhindret det, ellers vilde der være ganske anderledes gode Forhold her i Landet for dem, der skulde have Hjælp fra det offentlige?

Det er den anden Side af Sagen. Den tredie og den mest afgørende Side er den, at det er de nuværende Regeringspartier, som har forhindret Venstre i at føre hele den økonomiske Politik, de vilde, og som kort karakteriseret gaar ud paa at holde hele vort Udgiftsniveau, baade det finansielle og det erhvervsmæssige, nede paa det Grundlag, som vor Eksport betinger. Denne Forhindring af vor Politik's Gennemførelse har naturligvis nødvendiggjort dels Opretholdelse af visse Udgifter, der ellers kunde være sat ned, dels Optagelse af Skatter og Laan, som er blevet ganske betydelige.

Det er denne Politik, Regeringspartierne har forhindret, og som de har rost sig af at have forhindret. Men naar de har gjort det og været Skyld i hele det finansielle Styre, vi er kommet ind i, kan de ikke paastaa, at vi har Medansvar fuldt ud sammen med dem for, at denne Politik ikke er ført, og for, at Udgifterne nu er blevet saa store, som de er blevet.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vilde ogsaa give Venstre Medansvar, ja, i og for sig Hovedansvaret, for den Statsindgrebspolitik, der er ført under Krisen. Det ærede Medlem sagde: Har Venstre ikke været med til det alt sammen? Har de ikke endogsaa krævet mere, og er det ikke os, der har maattet holde igen? En saadan Paastand er imidlertid lige saa urimelig som Paastanden om Medansvaret for den finansielle Politik, det ærede Medlem vilde paadutte

Venstre. Ogsaa paa dette Omraade er det dog Regeringspartierne, som har ført an.

Hvis vi ser paa Socialdemokraternes nye Arbejdsprogram, er det jo ikke just Afblæsning af Socialiseringen, som gaar igennem det, man kan ikke paastaa, at det viser mindre Tilbøjelighed til at gaa frem ad Statsindgrebenes Vej. Og det ærede Medlem maa undskylde, men vi maa jo respektere Socialdemokratiet som Hovedvognen, som dem, der angiver Retningen og Farten, og Bivognen maa selvfølgelig følge med, saa længe Koblingen holder, det er klart.

Men der er jo ogsaa det at bemærke, at hele denne Indgrebspolitik, som nu er ført, er en Følge af, at Regeringspartierne har forhindret den Politik, som Venstre har villet gennemføre, den økonomiske Tilpasning, Sænkningen af Udgiftstallene her i Landet, ogsaa det erhvervsmæssige Udgiftstal. De har forhindret en Sænkning af Udgiftstallet og Pristallet i det hele taget, de har forhindret Venstres Politik paa det Omraade; og det eneste, som vi da har gjort, er, at vi har sagt, at naar Industrien skal beskyttes imod Prisfald, naar Regeringspartierne ved Statsforanstaltninger, gennem Valutacentralen, gennem Organisationerne, i det hele taget gennem statlige og organisationsmæssige Organer har bevirket, at hele Udgiftsniveauet paa vigtige Omraader er holdt oppe, saa maa vi ogsaa gøre en Indsats for, at vore Eksporterhverv kan faa saadanne Priser for deres Varer, at de nogenlunde kan eksistere under de Vilkaar, som Regeringspartierne dels har opretholdt, dels har skabt.

Jeg vil her henvise det ærede Medlem til hans egen Argumentation for Selvforsyningspolitikken. Det ærede Medlem siger jo her, at hans Parti ikke er Tilhængere af Selvforsyningspolitikken, men den er en Kendsgerning, vi maa bøjse os for den, og saa maa vi foretage inden for vort Lands Grænser de Foranstaltninger, som vi ellers ikke vilde have foretaget, under Hensyn til de Vilkaar, som er dikteret os af højere og stærkere Magter, end vi er. Akkurat den samme, efter min Opfattelse rigtige Argumentation kan man ogsaa anføre til Begrundelse for den Politik, som Venstre har ført. Den er nemlig ogsaa begrundet i, at vi ikke har været i Stand til at føre den almindelige erhvervsmæssige Tilpasningspolitik til Sejr. Vi har maattet respektere stærkere Magter inden for Landet Grænser, og det har nødvendiggjort, at man har maattet foretage nye Indgreb for at bringe Ligevægt til Veje i vort Lands Erhvervsliv.

Endelig har jeg nogle Bemærkninger